e | rara

www.e-rara.ch

The History Of The Life Of M. Tullius Cicero

Middleton, Conyers

Basil, MDCCXC [1790]

Universitätsbibliothek Basel

Shelf Mark: UBH AO II 12-15

Persistent Link: https://doi.org/10.3931/e-rara-92833

Notes to Section III.

www.e-rara.ch
Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

Visual Library

NOTES

TO SECTION III.

[1] Omnes enim in Conſulis jure & imperio debent eſſe provinciæ. Philip. 4. 4. Tu ſummum imperium — gubernacula Reip — orbis terrarum imperium a pop. Romano petebas. Pro. Mur. 35.

[2] Jam urbanam multitudinem, & eorum ſtudia, qui conciones tenent, adeptus es, in Pompeio orando, Manilii cauſa recipienda, Cornelio defendendo, &c. — Nec tamen in petendo Reſpub. capeſſenda eſt, neque in Senatu, neque in concione: ſed hæc tibi retinenda, &c. De petitione Conſulat. 13.

[3] Pro Sylla, 22, 23.

[4] Dio, l. 37. p. 14.

[5] De leg. Agrar. cont. Rull. 1. 8, 9: 2. 3.

[6] Collegam ſuum Antonium pactione provinciæ pepulerat, ne contra Rempublicam diſſentiret. Sall. bell. Cat. 26.

[7] Cum mihi deliberatum & conſtitutum ſit, ita gerere Conſulatum, quo uno modo geri graviter & libere poteſt,

ut

ut neque provinciam, neque honorem, neque ornamentum aliquod, aut commodum—appetiturus ſim.—Sic me geram, ut poſſim Tribunum pleb. Reipub. iratum coercere, mihi iratum contemnere. Contra Rull. 1. 8.

[8] Plutarch in his life.

[9] In Piſon. 2.

[10] Quod ego & concordiâ, quam mihi conſtitui cum collega, invitiſſimis iis hominibus, quos in Conſulatu inimicos eſſe & animis & corporis actibus providi, omnibus proſpexi ſane, &c. Con. Rull. 2. 37.

[11] Ut multitudinem cum Principibus, Equeſtrem ordinem cum Senatu conjunxerim. In Piſon. 3. Neque ulla vis tanta reperietur, quæ conjunctionem veſtram, Equitumque Romanorum, tantamque conſpirationem bonorum omnium perfringere poſſit. In Catil. 4. 10.

[12] Cicero demum ſtabilivit Equeſtre nomen in Conſulatu ſuo; ei Senatum concilians, ex eo ſe ordine profectum celebrans, & ejus vires peculiari popularitate quærens: ab illo tempore plane hoc tertium corpus in Repub. factum eſt, cœpitque adjici Senatui populoque Romano Equeſter ordo. Plin. Hiſt. N. l. 33. 2.

[13] Vos, Equites Romani videte, ſcitis me ortum e vobis, omnia ſemper ſenſiſſe pro vobis, &c. Pro Rabir. Poſt. 6. Nunc vero cum equitatus ille, quem ego in Clivo Capitolino, te ſignifero ac principe, collocaram, ſenatum deſeruerit. Ad Att. 2. 1.

[14] Quis unquam tam ſecunda concione legem Agrariam ſuaſit, quam ego diſſuaſi? Contra Rullum, 2. 37.

[15] Ibid. 3.

[16] Ib. 5.

[17] Ib. 6. 11, 13, 14.

[18] Ib. 18.

[19] Ib. 19.

[20] Ib. 13.

[21] Ib. 20.

[22] Ib. 23.

[23] Ibid. 28. 32.

[24] Ibid. 29.

[25] Si veſtrum commodum ſpectat, veniat & coram mecum de agri Campani diviſione diſputet. Con. Rull. 2. 28. Commodius feciſſent Tribuni plebis, Quirites, ſi, quæ apud vos de me deferunt, ea coram potius me præſente dixiſſent. Con. Rull. 3. 1.

[26] Ibid.

[27] Ibid. 3. 2.

[28] Ibid. 3. 1. 4.

[29] Ibid. 3. 2.

[30] Plutarch's life of Cic.

[31] *S*ebaſt. Corradi Quæſtura, p. 133. Æneid. 1. 152. What gives the greater color to this imagination is, that Quintilian applies theſe lines to his character of a complete Orator, which he profeſſedly forms upon the model of Cicero. Lib. 12. 1.

[32] Macrob. Saturn. 2. 10.

[33] Excluſique paternis opibus liberi, etiam petendorum honorum jure prohiberentur. Vell. Pat. 2. 28.

[34] Sic multa, quæ honeſta natura videntur eſſe, temporibus fiunt non honeſta. De Offic. 3. 25.

[35] Ego adoleſcentes fortes & bonos, ſed uſos ea conditione fortunæ, ut, ſi eſſent magiſtratus adepti, Reipub. ſtatum convulſuri viderentur — comitiorum ratione privavi. In Piſon. 2.

[36] Quo te, M. Tulli, piaculo taceam? &c. Plin. Hiſt. l. 7. 30.

[37] Sueton. vit. J. Cæſ. 12. Dio, p. 42.

[38] Pro Rabir. 6. 11.

[39] Ut ad populum provocanti nihil æque ac judicis acerbitas profuit. Sueton. ib. 12.

[40] Pro Rabir. 1.

[41] Ibid.

[42] Ibid. 6.

[43] Ibid. 9.

[44] Ibid. 10.

[45] Dio, l. 37, 42.

[46] Ita potentiſſimos duos competitores, multumque & ætate & dignitate antecedentes, ſuperavit; ut plura ipſe in eorum tribubus ſuffragia, quam uterque in omnibus tulerit. Suet. J. Cæſ. 13. Vide Pigh. Annal.

[47] Pro Muren. 23. in Vatin. 15.

[48] Dio, l. 37. 43.

[49] Tum enim dixit, duo corpora eſſe Reipub. unum debile, infirmo capite; alterum firmum, ſine capite: huic, cum ita de ſe meritum eſſet, caput, ſe vivo, non defuturum. — Cum idem ille paucis diebus ante Catoni, judicium minitanti, reſpondiſſet, Si quod eſſet in ſuas fortunas incendium excitatum, id ſe non aqua, ſed ruina exſtincturum. Pro Muren. 25.

[50] Sall. bell. Catil. 29. Plutarch. Cic.

[51] Deſcendi in campum — cum illa lata inſignique lorica — ut omnes boni animadverterent; & cum in metu & periculo Conſulem viderent, id quod factum eſt, ad opem præſidiumque meum concurrerent. Pro Muren. 26.

[52] Cum proximis comitiis conſularibus, me Conſulem in campo & competitores tuos interficere voluiſti, compreſſi conatus tuos nefarios amicorum præſidio. In Cat. 1. 5.

[53] Erat ei conſilium ad facinus aptum: conſilio autem neque lingua, neque manus deerat. In Cat. 3. 7.

[54] Pro. Cæl. 5. 6.

[55] Inflatum tum ſpe militum, tum collegæ mei, ut ipſe dicebat, promiſſis. Pro Muren. 23.

[56] Caſtra ſunt in Italia contra Rempub. in Etruriæ faucibus collocata. In Cat. 1. 2. it. 2. 6.

[57] Sed omnino cuncta plebes, novarum rerum ſtudio, Catilinæ incepta probabat — quod ſi primo prælio Catilina ſuperior, aut æqua manu diſceſſiſſet, profecto magna clades, &c. Salluſt. 27. 29.

[58] Salluſt. 17.

[59] Num P. Lentulum, principem Senatus? Complures alios ſummos viros, qui cum L. Opimio Conſule armati Gracchum in Aventinum perſecuti ſunt? quo in prælio Lentulus grave vulnus accepit. Phil. 8. 4. in Cat. 4. 6.

[60] Lentulus quoque tunc maxime Prætor, &c. Flor. 4. 1. Dio, p. 43. Plut. in Cic.

[61] P. Lentulus, cujus & excogitandi & loquendi tarditatem tegebat formæ dignitas, corporis motus plenus & artis & venuſtatis, vocis & ſuavitas & magnitudo. Brut. 350.

[62] Lentulum autem ſibi confirmaſſe ex fatis Sibyllinis, Haruſpicumque reſponſis, ſe eſſe tertium illum Cornelium, ad quem regnum hujus urbis atque imperium pervenire eſſet neceſſe, &c. In Cat. 3. 4. it. 4. 6.

> [63] Quid, Catilina, tuis natalibus, atque Cethegi
> Inveniet quiſquam ſublimius?
>
> Juv. Sat. 8. 231. App. 399.

[64] Hic eſt M. Antonius, qui gratia Cottæ Conſulis & Cethegi factione in Senatu, curationem infinitam nactus, &c. Aſcon. in Verr. 2. 3. Plut. in Lucull.

[65] Quis de C. Cethego, atque ejus in Hiſpaniam profectione, ac de vulnere Q. Metelli Pii cogitat, cui non

ad illius pœnam carcer ædificatus eſſe videatur? Pro Syll. 25.

[66] Curii, Porcii, Syllæ, Cethegi, Antonii, Vargunteii atque Longini: quæ familiæ? quæ Senatus inſignia? &c. Flor. l. 4. 1.

[67] Cum Catilina egrederetur ad exercitum, Lentulus in urbe relinqueretur, Caſſius incendiis, Cethegus cædi præponeretur. Pro Syll. 19. Vid. Plut. in Cicer.

[68] Dixiſti paullulum tibi eſſe moræ, quod ego viverem: reperti ſunt duo Equites Romani, qui te iſta cura liberarent, & ſeſe illa ipſa nocte ante lucem me meo in lectulo interfecturos pollicerentur. In Catil. 1. 4. it. Salluſt. 28.

[69] Tunc tuus pater, Corneli, id quod tandem aliquando confitetur, illam ſibi officioſam provinciam depopoſcit. Pro Syll. 18.

[70] Domum meam majoribus præſidiis munivi: excluſi eos, quos tu mane ad me ſalutatum miſeras; cum illi ipſi veniſſent, quos ego jam multis ac ſummis viris ad me id temporis venturos eſſe prædixeram. In Catil. 1. 4.

[71] Quid? cum tu Præneſte Kalendis ipſis Novembribus occupaturum nocturno impetu confideres? Senſiſtine illam coloniam meo juſſu, meis præſidiis — eſſe munitam? Ibid. 1. 3. Præneſte — natura munitum. Vell. Pat. 2. 26.

[72] Nihil hic munitiſſimus habendi Senatus locus. Ib. 1. 1.

[73] Si quis indicaſſet de conjuratione, quæ contra Remp. facta erat, præmium ſervo, libertatem & ſeſtertia centum, liberto, impunitatem & ſeſtertia cc. Salluſt. 30. —

[74] Cum a me id reſponſum tuliſſes, me nullo modo poſſe iiſdem parietibus tuto eſſe tecum, qui magno in periculo eſſem, quod iiſdem mœnibus contineremur. Ib. 1. 8.

[75] Quis te ex hac tanta frequentia, tot ex tuis amicis ac neceſſariis ſalutavit? Quid, quo adventu tuo iſta ſubſellia vacuefacta ſunt? &c. Ib. 1. 7.

[76] Habemus Senatus conſultum in te, Catilina, vehemens & grave. In Catil. 1. 1.

[77] Ibid. 2.

[78] Ibid. 5.

[79] Ibid. 7.

[80] Ibid. 8.

[81] Ibid. 9.

[82] Ibid. 10.

[83] Ibid. 11.

[84] Ibid. 12.

[85] Tum ille furibundus, Quoniam quidem circumventus, inquit, ab inimicis præceps agor, incendium meum ruina extinguam. Salluſt. 31.

[86] Ibid. 32.

[87] At enim ſunt, Quirites, qui dicunt a me in exilium ejectum eſſe Catilinam — Ego vehemens ille Conſul, qui verbo cives in exilium ejicio, &c. In Catil. 2. 6.

[88] Cum faſces, cum tubas, cum ſigna militaria, cum aquilam illam argenteam, cui ille etiam ſacrarium ſcelerum domi ſuæ fecerat, ſcirem eſſe præmiſſam. Ib. Salluſt. 59.

[89] In Catil. 2. 1.

[90] Ibid. 2.

[91] Ibid. 3.

[92] Ibid. 4.

[93] Ibid. 5.

[94] Ibid. 6.

[95] Ibid. 7, 8, 9, 10.

[96] Ibid. 11.

[97] Ibid. 12. Decrevere uti familiæ gladiatoriæ Capuam & in cætera municipia diſtribuerentur pro cujuſque opibus Salluſt. 30.

[98] Salluſt. 36.

[99] Dixi in Senatu, me nomen Conſularis candidati delaturum. Pro Muren. 30. Quod atrociter in Senatu dixiſti, aut non dixiſſes, aut ſepoſuiſſes. Ib. 31. Plutar. Cato.

[100] Plutarch. in Cato.

[101] Legem ambitus flagitaſti — geſtus eſt mos & voluntati & dignitati tuæ. Pro Muren. 23.

[102] Legatus L. Lucullo fuit: qua in legatione duxit exercitum — magnas copias hoſtium fudit, urbes partim vi, partim obſidione cepit. Pro Muren. 9.

[103] Ibid. 6.

[104] Pro Muren. 7, 8.

[105] Ibid. 9, 10, 11.

[106] Ibid. 28.

[107] Ibid. 36.

[108] Ibid. 37.

[109] Ibid. 39.

[110] Defendi Conſul L. Murenam — nemo illorum judicum, clariſſimis viris accuſantibus, audiendum ſibi de ambitu curavit, cum bellum jam gerente Catilina, omnes, me auctore, duos Conſules Kalendis Jan. ſcirent eſſe oportere. Pro L. Flacc. 39.

[111] Pro Muren. 3.

[112] Plut. in Cato.

[113] Hanc nobis a majoribus eſſe traditam diſciplinam, ut

nullius amicitia ad propulſanda pericula impediremur. Pro Sylla, 17.

114 Pro Flacco. 39.

115 Salluſt. 49.

116 Ut equitatum in Italiam quam primum mitterent. In Catil. 3. 4.

117 Allobroges diu incertum habuere, quidnam conſilii caperent — Itaque Q. Fabio Sangæ rem omnem, ut cognoverunt, aperiunt. Sall. 41.

118 Cicero — legatis præcipit, ut ſtudium conjurationis vehementer ſimulent, cæteros adeant, bene polliceantur, dentque operam, ut eos quam maxime manifeſtos habeant. Ibid.

119 L. Flaccum & C. Pontinium Prætores — ad me vocavi, rem expoſui; quid fieri placeret oſtendi — occulte ad pontem Milvium pervenerunt — ipſi comprehenſi ad me, cum jam diluceſceret, deducuntur. In Catil. 3. 2.

120 Cum ſummis & clariſſimis hujus civitatis viris, qui, audita re, frequentes ad me convenerant, litteras a me prius aperiri, quam ad Senatum referrem, placeret, ne, ſi nihil eſſet inventum, temere a me tantus tumultus injectus civitati videretur, me negavi eſſe facturum, ut de periculo publico non ad publicum conſilium rem integram deferrem. Ib. 3. 3.

121 Admonitu Allobrogum — C. Sulpicium — miſi, qui ex ædibus Cethegi, ſi quid telorum eſſet, efferret; ex quibus ille maximum ſicarum numerum & gladiorum extulit. Ibid. Plutarch. in Cic.

122 In Cat. 3. 4.

123 In Cat. 3. 5, 6.

124 Quod mihi primum poſt hanc urbem conditam togato contigit —— quæ ſupplicatio, ſi cum cæteris conferatur, Quirites, hoc intereſt, quod cæteræ bene geſta, hæc una con-

ſervata Republica conſtituta eſt. Ibid 6.

[125] Ibid. 8, 9.

[126] Ibid. 10.

[127] Ibid. 11.

[128] Conſtitui Senatores, qui omnium indicum dicta, interrogata, reſponſa perſcriberent: deſcribi ab omnibus ſtatim librariis, dividi paſſim & pervulgari atque edi populo Romano imperavi —— diviſi toti Italiæ, emiſi in omnes provincias. Pro Syll. 14. 15.

[129] Ut abdicato magiſtratu, Lentulus itemque cæteri in liberis cuſtodiis habeantur. Itaque Lentulus, P. Lentulo Spintheri, qui tum Ædilis erat; Cethegus Cornificio, &c. Salluſt. 47.

[130] Plutarch. in Cic.

[131] Præmia legatis Allobrogum, Titoque Vulturcio dediſtis ampliſſima. In Catil. 4. 3.

[132] Liberti & pauci ex clientibus Lentuli opifices atque ſervitia in vicis ad eum eripiendum ſollicitabant. — Cethegus autem per nuntios familiam, atque libertos ſuos, lectos & exercitatos in audaciam orabat, ut grege facto, cum telis ad ſeſe irrumperent. Salluſt. 50.

[133] Porcia lex virgas ab omnium civium Romanorum corpore amovit —— libertatem civium lictori eripuit — C. Gracchus legem tulit, ne de capite civium Romanorum injuſſu veſtro judicaretur. Pro Rabirio. 4.

[134] Video de iſtis, qui ſe populares haberi volunt, abeſſe non neminem, ne de capite videlicet Romani civis ſententiam ferat in Catil. 4. 5.

[135] Salluſt. 50.

[136] Ibid. 51.

[137] Ut Silanum, Conſulem deſignatum non piguerit ſenten-

tiam ſuam, quia mutare turpe erat, interpretatione lenire. Suet. J. Cæſ. 14.

[138] Plutarch. in Cic.

[139] In Catil. 4. 1.

[140] Ibid. 2.

[141] Ibid. 3.

[142] Itaque ut aliqua in vita formido improbis eſſet poſita, apud inferos ejuſmodi quædam illi antiqui ſupplicia impii conſtituta eſſe voluerunt; quod videlicet intelligebant, his remotis, non eſſe mortem ipſam pertimeſcendam Ib. 4.

[143] Ibid 6.

[144] Ibid. 7.

[145] Ibid. 8.

[146] Ibid. 9.

[147] Ibid. 10.

[148] Quæ omnia quia Cato laudibus extulerat in cœlum. Ep. ad Att. 12. 21. ita Conſulis virtutem amplificavit, ut univerſus Senatus in ejus ſententiam tranſiret. Vell. Pat. 2. 35.

[149] Salluſt. 52.

[150] Ibid. 53.

[151] Idcirco in ejus ſententiam eſt facta diſceſſio. Ad Att. 12. 21.

[152] Salluſt. 55.

[153] Plutarch. in Cic.

[154] In eo omnes dies, noctesque conſumſi, ut quid agerent, quid molirentur, ſentirem ac viderem. In Catil. 3. 2.

[155] Sperabat propediem magnas copias ſe habiturum, ſi Romæ ſocii incepta patraviſſent — interea ſervitia repudiabat. Salluſt. 56.

[156] Ibid. 57.

[157] Hoc breve dicam: Si M. Petreii non excellens animo & amore Reip. virtus, non ſumma auctoritas apud milites, non mirificus uſus in re militari extitiſſet, neque adjutor ei P. Sextius ad excitandum Antonium, cohortandum, ac impellendum fuiſſet, datus illo in bello eſſet hiemi locus, &c.

Sextius, cum ſuo exercitu, ſumma celeritate eſt Antonium conſecutus. Hic ego quid prædicem, quibus rebus Conſulem ad rem gerendam excitarit; quot ſtimulos admoverit, &c. Pro Sext. 5.

[158] Αἴτιον δὲ, ὅτι ἐλπίδα αὐτοῦ κατὰ τὸ συνωμότοι ἐθελοκακήσειν ἔσχεν. Dio, L. 37. p. 47.

[159] Salluſt. 59.

[160] Plutarch. in Cic.

[161] Uti nonnulli Equites Romani, qui præſidii cauſa cum telis erant circum ædem Concordiæ — egredienti ex Senatu Cæſari gladio minitarentur. Salluſt. 49. Vix pauci complexu, togaque objecta protexerint. Tunc plane deterritus non modo ceſſit, ſed etiam in reliquum anni tempus curia abſtinuit. Sueton. J. Cæſ. 14.

[162] Salluſt. 48.

[163] Ipſum Craſſum ego poſtea prædicantem audivi, tantam illam contumeliam ſibi a Cicerone impoſitam. Ibid.

[164] Appian. bell. civ. l. 2. p. 430. Salluſt. 49.

[165] L. Gellius, his audientibus, civicam coronam deberi a Republica dixit. In Piſon 3. it. A. Gel. 5, 6.

[166] Me Q. Catulus princeps hujus ordinis, frequentiſſimo Senatu Parentem Patriæ nominavit. In Piſ. 3.

[167] Pleutarch. in Cic. — Κάτωνος δ' αὐτὸν καὶ πατέρα τῆς πατρίδος προσαγορεύσαντος ἐπεβόησεν ὁ δῆμος. Appian. p. 431.

[168] Salve, primus omnium Parens Patriæ appellate, &c. Plin. Hiſt. N. 7. 30.

[169] Me inaurata ſtatua donarunt: me Patronum unum adſciverant. In Piſ. 11.

[170] Atque etiam collegæ meo laus impertitur, quod eos qui hujus conjurationis participes fuiſſent, a ſuis & a Reip. conſiliis removiſſet. In Catil. 3. 6.

[171] Jam illud apertum eſt, nihil eſſe turpius, quam quenquam legari niſi Reipub. cauſa — quod quidem genus legationis ego Conſul, quanquam ad commodum Senatus pertinere videatur; tamen adprobante Senatu frequentiſſimo, niſi mihi levis Tribunus plebis tum interceſſiſſet, ſuſtuliſſem: minui tamen tempus, & quod erat infinitum, annuum feci. De leg. 3. 8.

[172] Plutarch. in Lucull.

[173] Ibid.

[174] Cum victor a Mithridatico bello revertiſſet, inimicorum calumnia triennio tardius, quam debuerat triumphavit. Nos enim Conſules introduximus pæne in urbem currum clariſſimi viri Academ. l. 2. 1.

[175] Plutarch. in Lucull.

[176] Quo Conſule referente, primum decem dierum ſupplicatio, decreta, Cn. Pompeio Mithridate interfecto: cujus ſententia primum duplicata eſt ſupplicatio Conſularis. De provinc. Conſular. xi.

[177] Conſulatui Ciceronis non mediocre adjecit decus, natus eo anno D. Auguſtus. Vell. 2. 36. Suet. c. 5. Dio. p. 590.

[178] Ego cum in concione, abiens magiſtratu, dicere a Tribuno plebis prohiberer, quæ conſtitueram: cumque is mihi, tantummodo ut jurarem, permitteret, ſine ulla dubitatione juravi, rempublicam atque hanc urbem mea unius opera eſſe ſalvam. Mihi populus Romanus univerſus non unius diei gratulationem, ſed æternitatem immortalitatemque donavit,

cum meum jusjurandum tale atque tantum juratus ipſe una voce & conſenſu approbavit. Quo quidem tempore is meus domum fuit e foro reditus, ut nemo, niſi qui mecum eſſet, civium eſſe in numero videretur. In Piſon. 3.

Cum ille mihi nihil niſi ut jurarem permitteret, magna voce juravi veriſſimum pulcherrimumque jusjurandum: quod populus item magna voce me vere juraſſe juravit. Ep. fam. 5. 2.

Etenim paullo ante in concione dixerat, ei qui in alios animadvertiſſet indicta cauſſa, dicendi ipſi poteſtatem fieri non oportere. Ibid.